

skønne andet, end at hvis man lovgiver vidtløftigt paa dette Omraade, og hvis man altsaa f. Eks. indfører en almindelig Skolebespisning for alle uformuende Forældres Børn, kan det bidrage til at svække denne glædelige Omsorg, som hidtil har været vist paa dette Omraade. Jeg tror, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ret, naar han ved Sagens 1ste Behandling udtalte, at han gad vidst, om det nogetsteds endnu var Tilfældet, at man gav fattige Børn tørt Brød med et Stykke Flæsk eller Ost eller Kød til. Det havde maaske været Tilfældet tidligere, men nu var han overbevist om, at det ikke mere skete. Jeg mener, at enhver, som kender en lille Smule til Forholdene paa Landet, maa indrømme, at de drastiske Fremstillinger, vi have set i socialdemokratiske Blade om Husmandsmellemheder og Gaardmandsmellemheder, kun høre hjemme i d'Hrr. Forfatteres Fantasi. Jeg tror, at det de allerfleste Steder paa Landet vil være meget vanskeligt ud fra Mellemheden at dømme om, hvorvidt Børnene ere Husmandsbørn eller Gaardmandsbørn. Jeg tror ogsaa, at den ærede Ordfører har Ret i sine Udtalelser om, at naar vi se hen til disse statistiske Oplysninger, som paa Foranledning af Udvalget bleve indhentede i Fjor, maa man indrømme, at de ikke give megen Anledning til at lovgive paa det Omraade. Det fremgaar af disse Oplysninger, at blandt de over 200,000 Børn, som besøge Landsbyskolerne, findes der kun omtrent 900, der efter Autoriteternes Skøn ikke faa varm Mad i Ugen. Det er jo et meget lille Tal, idet det kun er mellem 4 og 5 af hvert Tusinde Børn, som besøge Landsbyskolerne. Ved Siden deraf er der næppe 3 pCt. af det samlede Børneantal, der efter Autoriteternes Skøn faar varm Mad højst 3 Gange om Ugen. Det er for saa vidt ogsaa et ganske lille Tal, selv om det selvfølgelig kan være stort nok, hvis der deri laa, at disse Børn led virkelig Mangel. Baade under Lovforslagets 1ste Behandling og under et andet Lovforslags Behandling forleden Dag have vi fra ærede socialdemokratiske Medlemmers Side hørt Tale om de noget over 50,000 sultne Børn, som denne Statistik skulde udvise, at der fandtes her i Landet, men det beviser kun, paa hvilken underlig Maade d'Hrr. kunne benytte i Agitationens Tjeneste de Tal, som fremkomme. Thi den Omstændighed, at disse 50,000 Børn staa opførte i den Rubrik af de statistiske Oplysninger, der omhandle, hvor mange Børn der, hvis der foranstaltes en gratis Skolebespisning, me-

nes at ville faa Del i den uden Vederlag, siger jo ikke et eneste Ord om, at disse 50,000 Børn ere forsultne eller lide Mangel. Det eneste, som dette Tal siger, er, at hvis der fandtes en saadan almindelig Skolebespisning Landet rundt, vilde der findes saa mange Børn af Forældre, som man mener havde Grund til at faa Bespisningen gratis. Man kan aldeles intet faa ud af dem om, hvor mange af disse Børn der ere sultne eller virkelig lide Mangel. Men det er som sagt den Maade, d'Hrr. saa ofte benytte; de fremstille Forholdene saa grelt som muligt i Agitationens Tjeneste. Det er i Smag med Maaden, hvorpaa Bladene fra den Side fremstille de almindelige Gaardmænds Levevis rundt om paa Landet i Modsætning til Husmændenes. Fremstillingerne ere saa forvanskede, at man forbavses over, at disse Blade have villet give Plads for sligt, der aldeles intet har med Virkeligheden at gøre.

Hvis man saa vil se lidt nærmere paa de Tal, som disse statistiske Oplysninger give os, vil man snart komme paa det rene med, at uagtet de ere smaa, ere de endda maaske alt for store. Man har paa Fornemmelsen, at Autoriteterne rundt om paa Landet vistnok til en vis Grad have misforstaaet de Spørgsmaal, som paa Foranledning af Udvalget ere blevne rettede til dem gennem Ministeriet. Man ser saaledes, at enkelte Kommuner have opført et ikke saa lille Tal for de Børn, der faa Middagsmad højst 3 Gange om Ugen, men man faar uvilkaarlig det Indtryk, at hermed har de ment varm Middagsmad, og, som bekendt, vil der rundt omkring paa Landet findes en Masse Børn, som ikke kunne faa varm Middagsmad, fordi de sidde i Skolen 6 Timer midt paa Dagen. De faa derimod maaske nok varm Mad, før de gaa i Skolen, og efter at de ere komne hjem. Og paa saadanne Steder, hvor der er opført et stort Antal Børn, der faa varm Mad højst 3 Gange om Ugen, se vi, at i Rubrikken for ubemidlede er der ingen opført. Det er altsaa ikke paa Grund af Forældrenes Mangel paa Evne, at Børnene ikke ere blevne bispiste med den meget omtalte varme Mad. Derimod kan man se, at hvor Talen er om de Forældre, som nok have Raad til at give Børnene varm Mad, men hvor Børnene have lang Vej at gaa, er der opført omtrent samme Tal, som staa i den første Rubrik. Jeg kan tage enkelte Eksempler. Der er saaledes den Kommune, som hedder Tjæreby i Flakkebjerg Herred. Der er